

heværtning. Jeg maa tilstaa, jeg har mest Sympati for den Vej, Udvalgets Flertal er gaaet. Jeg tror ikke, det vil give Anledning til Klager eller til nogen Ulempe.

Der er derimod to Forslag, som jeg har haft og fremdeles har ikke ringe Betænkelse ved. Det er Ændringsforslagene Nr. 1 og 13. Nr. 1 gaar ud paa, at fremtidig skulle Kroer paa Landet være berettigede til at beværte alle og enhver, altsaa en Afvigelse fra den bestaaende Tilstand, hvorefter Krohold kun giver Ret til at beværte rejsende. Nu siges til Forsvar for Forandringen, at i Virkeligheden overholdes ikke Bestemmelsen om, at Kroer kun have Tilladelse til at beværte rejsende, og saa kan man lige saa godt gaa bort derfra, naar det ikke kan kontrolleres. Jeg tror ikke, denne Betragtning er ganske rigtig. Et er jo, at man fører et liberalt Tilsyn med Gennemførelsen af en Bestemmelse, saa længe den ikke faktisk virker til Skade, men noget andet er det jo, naar Bestemmelsen ophæves, og Tilladelsen til at beværte alle og enhver gives; saa ved man ikke, om man ikke kan komme til at staa over for store Misbrug. Og naar det saa anføres, at Indskrænkningen i Kroernes Ret til at beværte giver Anledning til Oprettelsen af Smugkroer, bl. a. i Form af maskerede Foreninger og sligt, saa kan det vel være sandt, men det er dog tvivlsomt, om man i vor Associationernes Tid ikke fremdeles vil se disse mange Foreninger blive opretholdte, og ved saa at give Tilladelse til Kroerne til frit at beværte alle og enhver faar man endnu et saadant Beværtningssted mere end hidtil, hvor man vil se Ungdommen paa Landet flokkes Aften efter Aften ganske uhindret og ukontrolleret til Svir og til anden Skade. Jeg tror, at man rundt i Landet, navnlig blandt Politimestrene, vil nære en ikke ringe Betænkelse ved at se de bestaaende Forhold forandrede i saa Henseende, og jeg har troet at maatte udtale disse Betæneligheder, ogsaa under Forhandlingerne med det ærede Udvalg. Jeg har ikke kunnet trænge igennem i saa Henseende, og hvis det høje Ting skulde følge Udvalget ogsaa paa dette Punkt, vil det ikke være af en saadan Betydning, at jeg mener at burde fastholde min Modstand mod Forslaget, men jeg tror, at det vil være rettest at blive ved det bestaaende paa dette Punkt.

Hvad angaar Ændringsforslaget Nr. 13 har allerede det 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) for sit Vedkommende udtalt nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at gaa bort fra den bestaaende Re-

gel i Næringslovens § 61, hvorefter Hôtels garnis og Pensionater betragtes som fri Næring, naar de beskæftige sig med at udleje Værelser ugevis eller for længere Tid, og forandre denne Regel til, at der skal kræves, at Lejemaalet indgaas maanedvis. Det skal villig indrømmes, at den bestaaende Ordning særlig her i Kjøbenhavn, men vel ogsaa i andre af Landets større Byer, giver Anledning til adskilligt Misbrug, men det maa ikke overses, at man ved at indføre en Bestemmelse, hvorefter det absolut skal fordres, at Lejemaal skal indgaas maanedvis, vil ramme en stor Mængde mindre, men meget respektable Pensionater baade i Byerne og ikke mindst paa Landet, hvor der netop i Sommertiden findes en stor Mængde saadanne paa Steder, hvor Folk ligge paa Landet, og hvor man ikke vil kunne indrette sig paa at bortleje Værelserne for saa lang Tid som maanedvis. Jeg havde derfor tænkt mig at foreslaa at gaa den Vej at sætte Tiden for Bortleje til 14 Dage, og jeg skal tillade mig at henstille denne Tanke til Overvejelse af det ærede Udvalg mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg skal i øvrigt tilføje, at man mulig ogsaa kunde gaa en anden Vej, nemlig den, at man kunde fastsætte, at Politimesteren efter Anbefaling af Kommunalbestyrelsen kunde meddele Tilladelse, dog ikke for længere Tid end f. Eks. $\frac{1}{2}$ Aar, til Udleje af Værelser i mindst 14 Dage, naar der ikke er Anledning til at frygte Misbrug. Over for de respektable, mindre Pensionater gives der herved Lejlighed til at beholde den bestaaende Ordning, nemlig at denne Udlejning af Værelser betragtes som fri Næring, medens der paa den anden Side gives Lejlighed til at forhindre de Misbrug, som kunde finde Sted.

Den ærede Ordfører omtalte Ændringsforslaget Nr. 24 som en Redaktionsændring, og jeg tror ogsaa, at alene en saadan har været tilsigtet af det ærede Udvalg, men jeg skal dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at Forslaget ved at gennemlæses nærmere, saaledes som det her foreligger, kan fortolkes som tillige forudsætningsvis gaende ud paa en Bestemmelse, som vistnok ikke vil være heldig, nemlig denne, at der gives egentlige Forbrugsforeninger Ret til mellem Medlemmerne at fordele Vin, Brændevin og skattepligtigt Øl. Det vil erindres, at der af Regeringen i det oprindelig fremlagte Forslag, som tillige gik ud paa Handel med Vin, Brændevin og skattepligtigt Øl, udtrykkelig var foreslaaet at forbyde alle Forbrugsforenin-